

Arrest

**nr. 51 768 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 september 2010 om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door haar advocaat B. BEKAERT en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, dient op 26 januari 2007 bij het Consulaat-generaal van België te Marokko een aanvraag in voor een visum gezinshereniging. Hij wenst zich bij zijn Belgische partner te voegen.

Dit visum wordt toegestaan aan verzoeker en hij komt België binnen in december 2007.

Op 21 januari 2008 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot vestiging.

Op 12 februari 2008 wordt beslist deze aanvraag niet in aanmerking te nemen omdat verzoeker geen EU-onderdaan is.

Aan verzoeker wordt een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister afgeleverd, geldig voor zes maanden, meer bepaald tot 12 augustus 2008.

Op 11 juli 2008 stelt de lokale politie een verslag van samenwoning op zonder ongunstige opmerkingen.

Op 29 juli 2008 leggen verzoeker en zijn Belgische partner een verklaring af van wettelijke samenwoning.

Op 29 juli 2008 vraagt verzoeker de verlenging van zijn bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister. De verlenging wordt toegestaan voor één jaar, meer bepaald tot 12 augustus 2009.

Op 18 juni 2009 stelt de lokale politie een verslag van samenwoning op zonder ongunstige opmerkingen, waarin ondermeer vermeld wordt: *"Het is overbekend dat beiden reeds geruime tijd samenwonen op dit adres"*.

Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister wordt verlengd voor één jaar, tot 12 augustus 2010. Er wordt aan verzoeker meegedeeld dat er voor een verdere verlenging volgende voorwaarden gelden: een recent positief verslag van samenwoning en een attest waaruit blijkt dat verzoeker niet ten laste is van de Belgische Staat of van het OCMW.

Op 15 juli 2010 stelt de lokale politie een verslag van samenwoning op waaruit blijkt dat er slechts één persoon thuis aanwezig is en waarin volgende vermeldingen voorkomen: *"Betrokkenen zouden een relatie hebben, aparte bedden op kamer, "leeftijdsverschil"?, weinig uitleg omtrent reden van verblijf."*

Op 9 september 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing:

"Gelet op artikel 13 §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Ingevoegd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006;

Overwegende dat de genaamde L., S. geboren te T. op 25.11.1986 onderdaan van Marokko verblijvende te (...)

- gemachtigd werd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur en een visum type D bekwam om naar België te komen.

Overwegende dat betrokkene deze machtiging kreeg op basis van duurzame relatie met mevrouw E. N. (NN:55.12.06 192-91).

Overwegende dat als voorwaarden voor de verdere verlenging van verblijf als voorwaarden werden gesteld: "een recent positief verslag van samenwoning met Mevr E. N.+ recent attest waaruit blijkt dat betrokkene op geen enkel ogenblik ten laste is van de Belgische staat (of OCMW).

Overwegende dat betrokkene in het bezit was van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, tijdelijk verblijf, geldig tot 12.08.2010.

Overwegende dat uit het recente verslag van samenwoning met mevrouw E. N. dd.15/07/2010 blijkt dat de effectieve samenwoning van betrokkene met mevrouw E. N. niet kon worden vastgesteld. Hiermee wordt niet tegemoet gekomen aan één van de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.

Gezien de indicatoren aangehaald door de agent van dienst in het samenwoningverslag (aparte bedden, leeftijdsverschil) en het gebrek aan samenwoning.

Overwegende dat volgens art. 13§3, tweede lid van de wet -de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een bevel om het grondgebied te verlaten, kan afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd, werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven "indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden"

Wordt besloten om aan hem:

in uitvoering van artikel 26/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 27 april 2007, het bevel te geven om het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen; Portugal, Slovaakse Republiek, Slovenië, Spanje, Tsjechische Republiek, Zweden en Zwitserland binnen de dertig dagen.(...)"

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat als volgt luidt:

"Eerste middel: schending van art. 9 en art. 13 Wet 15 december 1980 juncto de beginselen van behoorlijk bestuur meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en het materiële motiveringsbeginsel

Doordat de bestreden beslissing werd genomen op basis van een samenwoonstverslag dat foutieve informatie bevat.

Terwijl verweerster gehouden is haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te nemen en deze te motiveren op basis van juiste informatie dewelke strookt met de werkelijkheid.

Zodat de bestreden beslissing nietig is wegens schending van art. 9 en art. 13 Wet 15 december 1980 juncto de beginselen van behoorlijk bestuur meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en het materiële motiveringsbeginsel

Toelichting

1. Verzoeker heeft hoger duidelijk aangetoond dat hij en mevrouw E. steeds een duurzame relatie hebben onderhouden en steeds hebben samen gewoond te Wachtebeke.

2. Indien verweerster haar beslissing zorgvuldig had voorbereid, had zij weldegelijk de effectieve samenwoonst tussen betrokkenen vast gesteld.

Hoger bleek dat de politiediensten zelfs informatie hebben geweigerd dewelke werd aangeleverd door verzoeker en zijn partner.

Zij hebben bovendien nooit vragen gesteld omtrent de zetel op het bovenverdiep.

Nochtans diende verweerster kennis te verwerven over alle relevante feitelijke gegevens die haar beslissing kan beïnvloeden. De overheid mag niet zonder meer weigeren ernstig kennis te nemen van en rekening te houden met de gegevens, inlichtingen en bewijzen die de belanghebbende burger haar heeft vertrekt of zou kunnen hebben vertrekken (Antwerpen 30 juni 1993, R.W., 1995-96, 1027),

Op de overheid rust trouwens een actieve onderzoeksplicht.

3. Verweerster was verder gehouden haar beslissing zorgvuldig te nemen, dit is na behoorlijke afweging van alle relevante feiten.

Indien zij tevens alle informatie die heden wordt voorgelegd in afweging had genomen, dan had zij uiteraard niet de bestreden beslissing genomen.

4. Verweerster heeft niettemin haar bestreden beslissing genomen en gemotiveerd op basis van twee elementen die duidelijk voor kritiek vatbaar zijn en geen enkele draagkracht hebben, zeker indien men tevens het aangeleverde bewijsmateriaal van verzoeker in ogenschouw neemt:

a. Vooreerst wordt gesteld dat er tussen beiden een groot leeftijdsverschil bestaat.

Op zich is deze vaststelling juist. Uiteraard is de vaststelling niet voldoende om te concluderen dat er geen sprake zou zijn van een duurzame samenwoonst.

Verweerster heeft immers in 2007, goed wetende dat er een leeftijdsverschil bestaat tussen beide partners, wel een visum verleend aan verzoeker om in België te komen wonen omwille van zijn relatie met mevrouw van E.

Bovendien heeft verweerster nadien tot twee maal toe het verblijf van verzoeker verlengd na te hebben vastgesteld dat er inderdaad sprake was van een duurzame relatie, niettegenstaande het leeftijdsverschil (stuk 4).

Verweerster is dan ook slecht geplaatst om de bestreden beslissing te baseren op het leeftijdsverschil.

b. Verder wordt gesteld dat er zich twee bedden bevinden in de woning van verzoeker en zijn partner.

Vooreerst is deze vaststelling niet geheel juist. Ten huize van betrokkenen staat een zetel die als bed kan dienen voor bezoekers (stuk 6 foto A 5).

Mevrouw E. beschikt reeds over deze zetel sinds 1997 en heeft deze in alle geval niet aangekocht als bed voor verzoeker (stuk 8) !

Verder beklemtoont verzoeker dat hij helemaal niet op deze zetel slaapt. Daags voor het politiebezoek werd de zetel beslapen door een vriend met dewelke verzoeker en zijn partner waren uit geweest (stuk 9).

Trouwens, indien verzoeker al iets te verbergen had, dan zou hij in elk spoor dat zou wijzen op het niet samen slapen van betrokkenen hebben gewist. Verzoeker heeft echter niets te verbergen. Zijn relatie beleeft hij open en waarachtig.

De loutere aanwezigheid van een zetel/bed in de woning van betrokkenen kan in alle geval bezwaarlijk dienen als grond voor de bestreden beslissing van verweerster.

De beslissing van verweerster werd dan ook niet afdoende gemotiveerd.

5. Duidelijk is dat verweerster het verblijf van verzoeker zou hebben verlengd op basis van art. 9 en art. 13 Vreemdelingenwet, indien zij alle relevante feitelijke gegevens in overweging had genomen en dat er bijgevolg geen daadkrachtige en afdoende motivering voorhanden is die de bestreden beslissing rechtvaardigt.

Om deze reden dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

Het Eerste middel is ernstig."

3.2. In de nota repliceert verwerende partij dat verzoekers verblijfsrecht verlengd werd onder voorwaarde van een positief verslag van samenwoning met zijn partner. Uit het administratief dossier blijkt dat er op 15 juli 2010 geen gunstig verslag werd opgemaakt waardoor verzoeker bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten. Derhalve werd de beslissing gesteund op de feiten voorzien in het samenwoningverslag. Aan verwerende partij kan niet worden verweten dat zij het zorgvuldigheidsbeginsel of de materiële motiveringsplicht heeft geschonden. Verwerende partij verwijst naar rechtspraak van de Raad van State en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

3.3. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker voert aan dat er nog steeds een duurzame relatie en een effectieve samenwoning is. Hij zet uiteen dat de bestreden beslissing steunt op twee elementen die voor kritiek vatbaar zijn en geen enkele draagkracht hebben: het groot leeftijdsverschil tussen verzoeker en zijn partner bestaat maar is onvoldoende om te concluderen dat er geen sprake zou zijn van een duurzame samenwoning. Bovendien werd in 2007 het visum voor verzoeker afgeleverd en werd reeds twee maal zijn verblijf verlengd, niettegenstaande het leeftijdsverschil. Verder voert verzoeker aan dat de aanwezigheid van twee bedden in de woning enerzijds niet correct is omdat het ene bed een zetel betreft die kan dienen als bed voor bezoekers en anderzijds bezwaarlijk kan dienen als grond voor de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast dat aan verzoeker indertijd een visum werd toegekend dat hij had aangevraagd op basis van zijn relatie met mevrouw N.E. Een eerste samenwoningsverslag opgesteld door de lokale politie op 11 juli 2008 stelt vast dat beide personen aan te treffen zijn en er wordt niets ongunstigs opgemerkt. Het tweede samenwoningsverslag van 18 juni 2009 stelt eveneens de aanwezigheid van beide betrokkene vast en vermeldt *"Het is overbekend dat beiden reeds geruime tijd samenwonen op dit adres"*. Een derde samenwoningsverslag van 15 juli 2010 stelt de aanwezigheid van slechts één van de betrokkenen vast, vermeldt onder *"buurtonderzoek"*: *"beiden zouden er al een paar jaar wonen"* en onder *"eventuele opmerkingen"*: *"betrokkenen zouden relatie hebben, aparte bedden op kamer. 'Leeftijdsverschil?', weinig uitleg omtrent reden van verblijf."*

Uit dit meest recente politieverslag blijkt bijgevolg dat slechts één persoon van het koppel aanwezig was (er wordt niet verduidelijkt wie, verzoeker of zijn partner). Een buurtonderzoek geeft aan dat het koppel er al een paar jaar zou wonen en de lokale politie-inspecteur stelt dat betrokkenen een relatie zouden hebben. Uit deze elementen kan bijgevolg niet worden afgeleid dat *"de effectieve samenwoning van betrokkene met mevrouw E.N. niet kon worden vastgesteld"* zoals nochtans in de bestreden beslissing wordt gesteld. De omstandigheid dat in het verslag van samenwoning wordt vastgesteld dat slechts één van de twee bewoners thuis kon worden aangetroffen, volstaat niet om vast te stellen dat deze personen niet meer op hetzelfde adres verblijven, met andere woorden dat er geen sprake meer is van samenwoning.

Het motief van de bestreden beslissing *"Overwegende dat uit het recente verslag van samenwoning met mevrouw E.N. dd. 15/07/2010 blijkt dat de effectieve samenwoning van betrokkene met mevrouw E.N. niet kon worden vastgesteld. Hiermee wordt niet tegemoet gekomen aan één van de aan zijn verblijf"*

gestelde voorwaarden” en verder de vermelding *“het gebrek aan samenwoonsf”* steunen bijgevolg niet op de stukken van het dossier.

Ook het motief *“Gezien de indicatoren aangehaald door de agent van dienst in het samenwoonsfverslag (aparte bedden, leeftijdsverschil)”* steunt niet op de gegevens van het dossier: in het samenwoonsfverslag van 15 juli 2010 wordt enkel vermeld *“aparte bedden op kamer. “Leeftijdsverschil?”, weinig uitleg omtrent reden van verblijf”*. Hieruit kan enkel worden afgeleid dat de dienstdoende inspecteur zich vragen stelde bij het leeftijdsverschil tussen verzoeker en zijn partner, maar hij verbindt hier geen conclusie aan. Zoals verzoeker terecht opmerkt in het middel is er inderdaad een groot leeftijdsverschil tussen hem en zijn partner, maar het bestuur was hiervan al lang op de hoogte, getuige daarvan ondermeer de stukken in het dossier inzake het onderzoek naar verzoekers visumaanvraag in 2007 en de opmerking in een nota van de Dienst Vreemdelingenzaken van 25 juni 2009 *“OPM: gezien groot leeftijdsverschil tussen betrokkenen-> dossier goed opvolgen”*. De omstandigheid dat een inspecteur van de lokale politie in een samenwoonsfverslag de vraag stelt naar het leeftijdsverschil, kan niet meebrengen dat dit nu zonder enige bijkomende uitleg in de bestreden beslissing een negatieve indicator wordt voor het bestaan van de relatie en voor de samenwoning.

Ook de verwijzing naar de aparte bedden in het verslag en in de bestreden beslissing, kan niet volstaan als een negatieve indicator voor het bestaan van de samenwoning in de bestreden beslissing, nu in hetzelfde verslag wordt gesteld dat uit een buurtonderzoek blijkt dat het koppel al enkele jaren een relatie zou hebben en dat de inspecteur zelf schrijft dat er een relatie zou zijn.

De vaststellingen in de bestreden beslissing steunen niet op de gegevens van het dossier. Er kan niet worden aangenomen dat de gemachtigde van de staatssecretaris in alle redelijkheid tot de conclusie van de bestreden beslissing is gekomen.

De schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangenomen.

Het enig middel is in de opgegeven mate gegrond.

Gezien de gegrondheid van dit onderdeel van het eerste middel tot de ruimste vernietiging leidt, dient er niet te worden ingegaan op de overige onderdelen van het eerste middel of op het tweede middel.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het bevel van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 september 2010 om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET